

Arrest

nr. 298 392 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. KELCHTERMANS, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Astaneh-ye Ashrafiyeh (Iran). Op 27 dey 1378 (Iraanse tijdrekening, komt overeen met 17 januari 2000 volgens de westerse kalender) huwde u met N. H. (...) (O.V. (...)). U werkte in Iran gedurende zeven jaar als scheepsingenieur bij het nationale scheepvaartbedrijf IRSL. In september 2018 werd u door uw schoonvader geïntroduceerd bij het bedrijf Makin Darya Kish. Nadat u ongeveer een maand voor dat bedrijf werkte, kwam u te weten dat het een dochteronderneming was van een ander bedrijf, dat eigendom was van de geestelijke leider van Iran, Ali Khamenei. U ontdekte dat de kapitein van het schip waarop u werkte, de heer B. (...),

samenwerkte met vijf mensen uit het hoofdkantoor van het bedrijf om op illegale wijze vrachten te vervoeren. Bij uw volgende opdracht voor het bedrijf, in het jaar 2020, moest u helpen om een schip te repareren dat vast was komen te zitten op het eiland Lavan (Perzische golf van Iran). Na vijf dagen op het schip vertelde de buitenlandse bemanning u dat de eigenaars van het schip, het bedrijf Emirates Shipping Line, samenwerkte met de Sepah (Iraanse inlichtingendienst). Na de reparatie voer het schip verder naar Dubai, waar jullie gedurende 20 tot 25 dagen zouden aanmeren. In die periode werd Qasem Suleimani vermoord. Uit vrees voor oorlog werd aan het schip gevraagd om naar de haven van Sharjah (Verenigde Arabische Emiraten) te gaan. Daar kwam het havenpersoneel te weten dat het schip was volgeladen in Iran, terwijl op de boorddocumenten was geschreven dat het schip uit Basra (Irak) kwam. Er ontstond een conflict tussen Sepah en Emirates shipping Line, waardoor het schip onder arrest gelegd werd. U spendeerde vervolgens tien en een halve maand op het schip in Dubai. U kreeg tijdens deze periode geen visum en dus ook geen toestemming om uit te stappen en aan land te gaan. Tijdens die periode reisde uw echtgenote met een studentenvisum naar België in het kader van haar doctoraatsstudie. U bezorgde haar het geld dat zij nodig had om zich in België in te schrijven aan de universiteit. Toen u uiteindelijk in oktober 2020 alsnog toestemming verkreeg om de boot in Dubai te verlaten, besloot u om samen met uw zoon en echtgenote naar België te verhuizen. Als zeevaarder kon u immers werken gedurende zes maanden per jaar en de overige zes maanden in België doorbrengen. In azar 1399 (december 2020) vroeg u een internationaal paspoort aan. Op 15 december 2020 had u een afspraak bij de Belgische ambassade in Teheran voor het regelen van een visum voor gezinshereniging. Aan het begin van 2021 kreeg u telefoon van uw schoonvader. Hij probeerde u te overtuigen om een nieuwe opdracht voor het bedrijf aan te nemen in Yemen en hij vertelde u dat u binnenkort zou gecontacteerd worden door de heer B. (...). U zei dat u ziek was omdat u geen rol meer wilde spelen in de illegale praktijken waarin uw schoonvader verwickeld was. Op 3 of 4 farvardin 1400 (22 of 23 maart 2021) nam uw echtgenote contact met u op en drong ze erop aan dat u de opdracht van uw schoonvader zou aanvaarden, wat u weigerde. Op 11 farvardin 1400 (31 maart 2021) kwam uw echtgenote zelf vanuit België naar Iran om u te overtuigen. U deed alsof ze hierin geslaagd was, waarna uw echtgenote op 23 farvardin 1400 (12 april 2021) samen met uw zoon terugkeerde naar België. Het was op dat moment uw bedoeling om uw verlopen reisdocumenten te verlengen en ongeveer een maand later eveneens naar België te reizen. Twee dagen na het vertrek van uw echtgenote nam kapitein B. (...) telefonisch contact met u op met de boodschap dat hij zou langskomen, wat hij de volgende dag ook deed. Hij en twee andere heren vertelden u dat ze uw hulp nodig hadden om wapens naar Yemen te vervoeren. U zou voor vier maanden werk een bedrag van honderdduizend dollar overhandigd krijgen. Ze beloofden ook om uw reisdocumenten in orde te brengen. Omdat u zich geïntimideerd voelde, deed u alsof u instemde met hun voorstel. Een dag later belde u een vriend die in Engeland woont. Die vriend regelde een vliegtuigticket voor u naar België. Op 20 april 2021 vloog u vanuit Teheran via Turkije naar België. In Turkije belde u met uw echtgenote om te zeggen dat u niet van plan was de opdracht voor het bedrijf uit te voeren. Uw echtgenote drong erop aan dat u het toch zou doen omdat haar vader anders gezichtsverlies zou lijden en omdat de financiële voorwaarden heel gunstig waren. Op 22 april 2021 vroeg u in België internationale bescherming aan. Toen u in België naar de woning ging die uw echtgenote had gehuurd, belde ze de politie en werd u opgepakt. Ongeveer 25 dagen later kreeg u bericht dat er een Iraans schip was onderschept dat wapens vervoerde. U weet het niet zeker maar u vermoedt dat het gaat om het schip waarvoor de heer B. (...) u wilde rekruteren. Op 15 khordad 1400 (5 juni 2021) vertelde uw moeder u dat de Iraanse autoriteiten bij u thuis waren langs geweest en dat uw vader en uw broer waren meegenomen voor ondervraging. De vertegenwoordigers van de autoriteiten vroegen aan uw familieleden waar u was en vertelden uw vader dat u als spion voor de Mossad werkte omdat u de route onthuld had waarlangs de wapens gesmokkeld werden. Twintig dagen later probeerde u een tweede keer met uw echtgenote te spreken aan haar woning in België, waarna zij opnieuw de politie belde. U kwam te weten dat uw schoonvader met een volmacht van uw echtgenote al uw bezittingen in Iran in beslag had laten nemen. Op 30 mordad 1400 (21 augustus 2021) werden uw vader en uw broer een tweede keer aangehouden en meegenomen voor verhoor door Ettela'at (Iraanse inlichtingendiensten). Daarbij werden uw vader en uw broer ermee bedreigd dat u, als u niet zou terugkeren, in België zou geliquideerd worden. Twee weken later probeerde u uw kind te bezoeken in België, waarna uw echtgenote andermaal naar de politie belde. Ditmaal beweerde ze dat u in Iran voor de Sepah werkte en dat u haar wilde doden. U werd vervolgens verhoord door de politie van Arlon en vrijgelaten na de ondervraging. U stelde in het kader van uw eerste verzoek dat u bij terugkeer naar Iran vreesde veroordeeld te worden voor wapensmokkel waar u niets mee te maken had en dat u als zondebok voor de Sepah zou dienen. Daarnaast vreesde u ook dat de Iraanse autoriteiten u zouden beschouwen als lid van een buitenlandse terroristische groep omwille van uw verblijf in het buitenland.

Op 28 februari 2022 nam het CGVS in het kader van uw eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 1 april 2022 ging u tegen

deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In haar arrest van 31 augustus 2022 verwierp de RvV uw beroep.

Zonder België verlaten te hebben, diende u op 17 maart 2023 uw tweede en huidige verzoek om internationale bescherming in. Daarin houdt u vast aan de verklaringen die u aflegde in uw eerste verzoek. U stelt dat u een goed leven had in Iran en dat u niet naar België zou zijn gekomen als dat niet nodig was. U zei verder ook dat uw echtgenote alle documenten heeft die bewijzen dat u voor Sepah Pasdaran werkte en dat u die documenten niet meer kan bekomen omdat jullie intussen gescheiden zijn en zij u heeft geblokkeerd. U kan niet terugkeren naar Iran omdat u daar geëxecuteerd zal worden aangezien u bent weggelopen. U heeft geen contact met uw vrienden en familie in Iran omdat u hen geen problemen wilt bezorgen. Daarnaast neemt u sinds acht maanden ook deel aan demonstraties tegen het Iraanse regime in Brussel, Antwerpen en Gent. U wilt door uw deelname aan deze betogingen aantonen dat u tegen het Iraanse regime bent. U vreest dat door uw deelname aan deze betogingen uw problemen met Sepah Pasdaran alleen maar groter zullen worden.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw origineel zeevaardersboekje; een aantal documenten in verband met uw sociale zekerheid toen u werkte voor Deep of Shore Technical (DOT), een bedrijf dat volgens uw verklaringen onder controle van Sepah Pasdaran staat; twee arbeidscontracten van toen u werkte voor Minako Maritime en Bushra ship management (bedrijven waarvoor u werkte en die volgens uw verklaringen eveneens onder controle stonden van Sepah Pasdaran stonden) en zes foto's van uzelf tijdens demonstraties tegen het Iraanse regime.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw huidig verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. Uw eerste verzoek werd door het Commissariaat-generaal geweigerd. Het Commissariaat-generaal hechtte in haar beslissing geen geloof aan uw beweerde vrees voor Sepah Pasdaran en dit omdat (i) u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de ondervraging van uw vader en uw broer door de Iraanse autoriteiten; (ii) u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over de manier waarop u via uw schoonvader bij de illegale activiteiten van Sepah betrokken raakte; (iii) u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de manier waarop u de dubbele identiteit van uw schoonvader ontdekte; (iv) u niet aannemelijk maakte dat uw schoonvader u bij Sepah zou hebben geïntroduceerd; (v) u incoherente verklaringen aflegde over de motieven van uw echtgenote om terug te keren naar Iran en (vi) u niet aannemelijk maakte dat de Iraanse autoriteiten naar u op zoek waren gezien u Iran verliet met uw eigen paspoort. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) integraal bevestigd. U diende tegen het arrest van de RV

vV geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Daar waar u aanhaalt dat u de documenten die bewijzen dat u voor Sepah Pasdaran werkte niet meer kan bekomen omdat die documenten in bezit van uw echtgenote zijn, terwijl jullie intussen gescheiden zijn en zij u heeft geblokkeerd (Verklaring volgend verzoek, punt 17), dient te worden opgemerkt dat het ontbreken van dergelijke documenten geen doorslaggevend element was bij het inschatten van het

ongeloofwaardig karakter van uw vrees voor Sepah. Uw loutere verklaring dat u deze documenten niet kan bekomen door uw echtscheidingsprocedure, volstaat niet om de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Daar waar u uw zeevaardersboekje neerlegt, alsook documenten van de sociale zekerheid en arbeidscontracten waaruit blijkt dat u in Iran als scheepsingenieur werkte voor scheepvaartbedrijven die volgens uw verklaringen onder controle stonden van Sepah, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u als ingenieur voor deze bedrijven werkte, allermnst impliceert dat u tijdens het uitoefenen van deze job ook betrokken was bij illegale activiteiten in opdracht van de Iraanse autoriteiten en dat u daardoor een vrees voor Sepah zou moeten koesteren. Deze elementen zijn in uw vorige verzoek reeds uitgebreid besproken en de ongelooftwaardigheid ervan werd bevestigd door het arrest van de RvV. De door u neergelegde documenten kunnen de in de vorige beslissing aangehaalde argumenten niet ondermijnen. Om bewijskrachtig te zijn dienen dit soort documenten te kaderen in een overtuigend en geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra).

U verklaarde verder ook nog dat u sinds acht maanden deelneemt aan politieke demonstraties tegen het Iraanse regime en dat uw leven daardoor in gevaar is in Iran (Verklaring volgend verzoek, punt 19). Er dient echter vastgesteld te worden dat uw deelname aan deze betogingen een duidelijk opportunistisch karakter vertoont. Zo is de timing van uw deelname aan deze betogingen – u maakte van enige politieke betrokkenheid nog geen gewag tijdens uw beroepsprocedure bij de RvV – op zijn minst merkwaardig te noemen, zeker in het licht van uw eerdere verklaringen dat u in Iran niet politiek actief was (NPO 1, d.d. 6 augustus 2021, p. 4). U toont bovendien op geen enkele wijze aan dat u omwille van uw deelname aan deze demonstraties bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat bovenstaande argumenten erdoor in een ander daglicht komen te staan. De door u neergelegde foto's van uw deelname aan demonstraties tegen het Iraanse regime zijn niet van die aard dat de Iraanse autoriteiten u hierdoor een vooraanstaande rol zou kunnen toedichten bij de organisatie van deze demonstraties of u zou kunnen percipiëren als een vooraanstaand opposant van het regime.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 40 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het vertrouwensbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 40 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, wijst de Raad erop dat voormeld artikel van de richtlijn bij de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St.* Kamer 2016-2017, nr. 2548/001, p. 116-123). Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar desbetreffend artikel van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat er zich thans geen bijkomende elementen aandienen noch door verzoekende partij worden aangereikt die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van haar vorige verzoek waar vastgesteld werd dat in hoofde van verzoekende partij geen procedurele noden aanwezig waren die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen, en dat aldus de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort blijft gelden en redelijkerwijze aangenomen kan worden dat de rechten van verzoekende partij werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.5. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2023 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd,

die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.6. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 22 april 2021 door verwerende partij bij beslissing van 28 februari 2022 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Er werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden vrees voor *Sepah Pasdaran* nu zij hieromtrent incoherente, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegde. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 276 757 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 augustus 2022, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoek.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.7. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige verzoek, meer bepaald haar problemen in Iran met de *Sepah Pasdaran*.

Daarnaast haalt zij nog aan dat zij in België deelneemt aan demonstraties tegen het Iraanse regime.

Ter staving van haar tweede verzoek legt verzoekende partij haar origineel zeevaardersboekje, een aantal documenten in verband met haar sociale zekerheid toen zij werkte voor Deep of Shore Technical (DOT), twee arbeidscontracten van toen zij werkte voor Minako Maritime en Bushra ship management, en zes foto's van zichzelf tijdens demonstraties tegen het Iraanse regime (zie administratief dossier, stuk 4, map documenten) neer.

2.2.8. De Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Inzake het gegeven dat verzoekende partij haar huidige verzoek opnieuw steunt op haar vrees voor *Sepah Pasdaran* die zij reeds aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek, wijst de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende wordt gemotiveerd: *"In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. Uw eerste verzoek werd door het Commissariaat-generaal geweigerd. Het Commissariaat-generaal hechtte in haar beslissing geen geloof aan uw beweerde vrees voor Sepah Pasdaran en dit omdat (i) u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de ondervraging van uw vader en uw broer door de Iraanse autoriteiten; (ii) u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde over de manier waarop u via uw schoonvader bij de illegale activiteiten van Sepah betrokken raakte; (iii) u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de manier waarop u de dubbele identiteit van uw schoonvader ontdekte; (iv) u niet aannemelijk maakte dat uw schoonvader u bij Sepah zou hebben geïntroduceerd; (v) u incoherente verklaringen aflegde over de motieven van uw echtgenote om terug te keren naar Iran en (vi) u niet aannemelijk maakte dat de Iraanse autoriteiten naar u op zoek waren gezien u Iran verliet met uw eigen*

paspoort. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) integraal bevestigd. U diende tegen het arrest van de RV vV geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.”

Verder wordt omtrent de verklaring van verzoekende partij dat zij de documenten die bewijzen dat zij voor *Sepah Pasdaran* werkte niet meer kan bekomen omdat die documenten in het bezit van haar echtgenote zijn, terwijl zij intussen gescheiden zijn en zij door haar echtgenote werd geblokkeerd, door verwerende partij nog dienstig het volgende opgemerkt: *“Daar waar u aanhaalt dat u de documenten die bewijzen dat u voor Sepah Pasdaran werkte niet meer kan bekomen omdat die documenten in bezit van uw echtgenote zijn, terwijl jullie intussen gescheiden zijn en zij u heeft geblokkeerd (Verklaring volgend verzoek, punt 17), dient te worden opgemerkt dat het ontbreken van dergelijke documenten geen doorslaggevend element was bij het inschatten van het ongeloofwaardig karakter van uw vrees voor Sepah. Uw loutere verklaring dat u deze documenten niet kan bekomen door uw echtscheidingsprocedure, volstaat niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.”*

Aangaande de bijgebrachte documenten omtrent haar werkzaamheden in de scheepvaartsector, doet verwerende partij voorts volgende pertinente vaststellingen: *“Daar waar u uw zeevaardersboekje neerlegt, alsook documenten van de sociale zekerheid en arbeidscontracten waaruit blijkt dat u in Iran als scheepsingenieur werkte voor scheepvaartbedrijven die volgens uw verklaringen onder controle stonden van Sepah, dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u als ingenieur voor deze bedrijven werkte, allerminst impliceert dat u tijdens het uitoefenen van deze job ook betrokken was bij illegale activiteiten in opdracht van de Iraanse autoriteiten en dat u daardoor een vrees voor Sepah zou moeten koesteren. Deze elementen zijn in uw vorige verzoek reeds uitgebreid besproken en de ongeloofwaardigheid ervan werd bevestigd door het arrest van de RvV. De door u neergelegde documenten kunnen de in de vorige beslissing aangehaalde argumenten niet ondermijnen. Om bewijskrachtig te zijn dienen dit soort documenten te kaderen in een overtuigend en geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is (cf. supra).”*

Bovenvermelde motieven van de bestreden beslissing inzake haar vrees voor de *Sepah Pasdaran* worden geheel ongemoeid gelaten door verzoekende partij en blijven aldus onverminderd overeind.

Wat ten slotte nog haar deelname aan betogingen in België tegen het Iraans regime betreft, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat de deelname aan deze betogingen een duidelijk opportunistisch karakter vertoont en dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij omwille van haar deelname aan deze demonstraties bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Aangaande deze deelname aan betogingen en de foto's die verzoekende partij hiervan neerlegt, motiveert verwerende partij immers terecht als volgt: *“U verklaarde verder ook nog dat u sinds acht maanden deelneemt aan politieke demonstraties tegen het Iraanse regime en dat uw leven daardoor in gevaar is in Iran (Verklaring volgend verzoek, punt 19). Er dient echter vastgesteld te worden dat uw deelname aan deze betogingen een duidelijk opportunistisch karakter vertoont. Zo is de timing van uw deelname aan deze betogingen – u maakte van enige politieke betrokkenheid nog geen gewag tijdens uw beroepsprocedure bij de RvV – op zijn minst merkwaardig te noemen, zeker in het licht van uw eerdere verklaringen dat u in Iran niet politiek actief was (NPO 1, d.d. 6 augustus 2021, p. 4). U toont bovendien op geen enkele wijze aan dat u omwille van uw deelname aan deze demonstraties bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.*

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat bovenstaande argumenten erdoor in een ander daglicht komen te staan. De door u neergelegde foto's van uw deelname aan demonstraties tegen het Iraanse regime zijn niet van die aard dat de Iraanse autoriteiten u hierdoor een vooraanstaande

rol zou kunnen toedichten bij de organisatie van deze demonstraties of u zou kunnen percipiëren als een vooraanstaand opposant van het regime.”

Daar waar verzoekende partij van mening lijkt te zijn dat dit nieuwe element onvoldoende werd onderzocht door verwerende partij aangezien zij hierover niet persoonlijk werd gehoord, wijst de Raad erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidige verzoek werd aan verzoekende partij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoekende partij voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekende partij werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen (administratief dossier, stuk 6, deel 'DVZ', 'verklaring volgend verzoek'). Verzoekende partij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat verzoekende partij in de gelegenheid gesteld werd nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Zo werd haar onder meer uitgebreid de kans gegeven om de redenen van haar tweede verzoek om internationale bescherming te verduidelijken (zie 'verklaring volgend verzoek', vraag 17). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partij aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partij wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Overigens concretiseert verzoekende partij geheel niet welke zaken zij in dit verband dan nog had willen aanbrengen.

Voorts benadrukt verzoekende partij in haar verzoekschrift de gewijzigde situatie in Iran sinds haar vorige verzoek en meer bepaald de golf van protesten in het land tegen het Iraanse regime sinds de dood van Mahsa Amini op 16 september 2022. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij informatie omtrent deze protesten alsook het harde optreden door de Iraanse autoriteiten tegen betogers (bijlagen 2-14 van het verzoekschrift). De Raad onderstreept evenwel dat verzoekende partij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Iran en in het bijzonder de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van personen die in Iran deelnemen aan betogingen, om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Zulks dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft. De Raad wijst erop dat verzoekende partij hiermee geenszins aantoonde dat zij bij terugkeer naar Iran door de Iraanse autoriteiten zal worden gevisieerd wegens haar deelname aan betogingen in België. De Raad benadrukt dat uit de recente "*COI Focus*" betreffende "*Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*" van 10 mei 2023, waarnaar ook in de bestreden beslissing verwezen wordt, blijkt dat naar het thuisland terugkerende Iraniërs doorgaans geen problemen ondervinden, dat illegaal vertrek hooguit resulteert in een boete of een voorwaardelijke gevangenisstraf, dat geen berichtgeving wordt gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming uit Europa die na terugkeer problemen ondervonden hebben met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts evenmin melding maken van grote problemen desbetreffend en dat het eerder personen zijn met een verhoogd risicoprofiel die in de belangstelling staan van voormelde autoriteiten. Voorts komt uit voormelde COI-Focus van 10 mei 2023 naar voor dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is en voorts de internetsurveillance sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid is opgevoerd, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. Overigens betreft het de invloed die een persoon heeft die bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime, waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht, en is de hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt (p. 21). Wat betreft de deelname aan protesten in het buitenland, blijkt eveneens dat de Iraanse autoriteiten vooral hun aandacht richten op personen met een bepaald profiel (p. 36). Uit de voorliggende informatie komt dan ook duidelijk naar voren dat het personen zijn met een welbepaald profiel en een

zekere invloed die bij een terugkeer naar Iran een groter risico lopen op problemen. Dat ook personen met een laag politiek profiel, die niet eerder onder de aandacht van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen, ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Iran, kan uit deze informatie niet worden afgeleid. Evenmin blijkt zulks uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie.

Op grond van deze informatie dient geoordeeld te worden dat de kans klein is dat de Iraanse autoriteiten reeds kennis namen van de politieke activiteiten van verzoekende partij, die niet aantoont dat zij reeds voor haar vertrek uit Iran in het vizier kwam van de Iraanse autoriteiten. Zelfs indien de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar politieke activiteiten in België, toont verzoekende partij bovendien niet aan dat zij haar een hoog politiek profiel zullen toemeten, haar als een bedreiging van het regime zullen beschouwen en haar omwille hiervan zullen viseren en vervolgen.

2.2.9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken van 25 april 2023 de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidige asielaanvraag aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Betreft de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel, merkt de Raad op dat het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dient te honoreren (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Van een schending van het vertrouwensbeginsel kan slechts sprake zijn, indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. Verzoekende partij zet niet uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT